

forekommer ogsaa mig, at den ærede Ordfører i den Henseende maa være ganske enig i denne Betragtning. Han har udtalt sig bestemt for, at vi behøvede en stærkere Politihjælp paa Landet; han har udtalt sig for Forkasteligheden af det Princip, hvorefter man kan paatvinge Rogen at være Politibetjent. Hvad bliver altså tilbage Andet end det, som jeg har truet at burde fremhæve, at vi ikke burde gaae ind paa Lovforslaget saaledes, som det er udarbejdet. Et er det at stemme for, at et Lovforslag gaaer til 2den Behandling; det kan der være overmaade mange Grunde til, det kan være treent personlige Grunde, af Hofslighed imod Forslagsstilleren. Men et Andet er at godkjende ethvert som helst Forslag, som et Udvalg fremsætter som trædende istedetfor det Forslag, som det er sat til at behandle. Der var en virkelig Forskjel paa Forslaget, saaledes som det blev indbragt og den nu bestaaende Ordning; der kunde man tænke sig, at Meningerne kunde samle sig for og imod Sognefogedinstitutionen; men Udvalgets Forslag er i det Hele taget saa eens med det Bestaaende, at det er vanskeligt at indsee, hvad det skulde nytte at røre videre derved. Jeg har endnu en Bemærkning at gøre. Den ærede Ordfører siger, at jeg med Eghed paa Læberne kræver Beskyttelse for Indvister og fattige Dagleiere imod at overbehydes med Forpligtelser som Snæfogder. Det, troer jeg, er en fuldstændig Misforstaaelse af den ærede Ordfører. Hvorledes er Stillingen? Stillingen er den, at man giver en Fortrinsret til $\frac{1}{5}$ af en Sogneraads Kredses Behvere til fortrinsviis at vælge deres Sogneraad; de andre $\frac{4}{5}$ have en meget underordnet Ret i denne Henseende, og saa vil man, som nu i dette Tilfælde, give dette Sogneraad Ret til at lægge Byrder og Forpligtelser over paa de andre, hvem Lovgivningen har berøvet Valgretten. Er det overeensstemmende med Eghed, eller skulde det ikke være det, som siger, have de ikke Rettighederne, saa bør de heller ikke stilles saaledes, at man uindskrænket, uden fornødent Hensyn til deres Forhold, kan paalægge dem Byrderne. Det troer jeg er ikke blot Eghed paa Læberne, men at det er en berettiget Eghed i og for sig. Sagen er ikke af stor Betydning; men jeg troer, at det er en Mis-

forstaaelse, naar den ærede Ordfører fremstillede det paa den Maade. Jeg skal gjerne indrømme Rigtigheden af, hvad der er blevet ytret om, at man i de fleste Tilfælde tør haabe, at Sogneraadene ville tage de fornødne Hensyn til de Bedkommendes Tarv; men jeg troer dog, at der kunde gives Tilfælde, hvor dette ikke vilde skee, og at vi i Loven bør søge at værges os imod saadanne Tilfælde. Jeg skal gjentagende tilraade dem, der ere enige i denne Anskuelse, ikke at lade Lovforslaget gaae til 3die Behandling, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) meente kunne være hensigtsmæssigt, men nu stemme mod dets videre Fremme.

K. Pedersen: Jeg troer, at man har underkastet Udvalgets Forslag en noget vel skarpt Kritik. Efter de Udtalelser, der faldt ved første Behandling, maae vi tilstaae, at dette Forslag er mere overeensstemmende med disse Udtalelser end det oprindelige Lovforslag var det, og jeg mener derfor, at man gjør Udvalget noget Uret, naar man har antydet, at man havde ventet et ganske andet Arbejde fra det end det, vi have modtaget. Efter det Grundlag, hvorpaa Udvalget kunde bevæge sig, troer jeg ikke, at man kunde vente noget andet Arbejde, og jeg kan forsaavidt erklære mig tilfreds dermed, som det slutter sig nærmere til det nu Bestaaende, end Tilfældet var med det oprindelige Forslag. Et Andet er, om man overhovedet ønsker nogen Forandring i det nu Bestaaende. Jeg maa da tilstaae, at jeg for mit Bedkommende ikke seer, at det foreliggende Lovforslag gjør nogen væsentlig Forandring deri; men jeg anseer det ikke for rigtigt, med den forestaaende Retsomordning for Die, at gjøre nogen Forandring i den hele Sognefogedinstitution. Jeg kan ikke tiltræde den Tanke, at vi skulle trægte efter med det Første at afflaske denne Institution; jeg troer, at denne Tankes Gjenneførelse vilde blive os for kostbar, og at vi, hvis vi opnaaede at realisere den, snart vilde komme til at indsee, hvor stort et Savn det vilde medføre for Landets Behoere i Almindelighed. Vi maae dog ikke gaae ud fra den Forudsætning, at vi skulde kunne faae et saa stærkt Politi paa Landet, at det end-